

Bilag 11.

FORENINGEN AF DANSKE HANDELSMØLLER

Den 27. november 1972.

Vedrørende forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v.

Den i forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v. § 18, stk. 1, indsatte bestemmelse om bemyndigelse til landbrugsministeren til at lade opkræve en afgift på indtil 15 kr. pr. 100 kg på beholdninger af majs og majsprodukter, som pr. 31. januar 1973 henligger på handlendes og fabrikanterens lagre, er efter de for os foreliggende oplysninger fra EF-embedsmænd i Bruxelles i uoverensstemmelse med sædvanlig praksis i EF.

Teknisk bekræftelse herpå har vi fra vore virksomheders hollandske og belgiske kolleger, der hævder, at man i deres lande ikke har praktiseret lagerregulering ved overgang fra et prisniveau til et andet. Tyske fabrikker oplyser, at man i tilsvarende situation som den nu kommende danske har akcepteret, at virksomhederne afgiftsfrit kunne gå over med lagerbeholdninger på indtil 6 måneders forbrug.

Vore virksomheders protest mod den nu foreslåede § 18-afgift må også ses i sammenhæng med den her forestående fulde akcept af EF's majsprisniveau. Her er forholdet, at de danske fabrikkers hårdeste konkurrent på næsten alle eksportmarkeder for varer under told-løbenr. 1905, England, har krævet og fået en femårig overgangsordning med gradvis optrapning af majsprisen.

Umiddelbart skulle dette ikke betyde noget, hvis forholdet var det, at man kunne

opnå fuld restitution ved eksporten af forarbejdede majsprodukter, men dette er kun tilfældet overfor tredjeland. Overfor Rest-EFTA-lande, til hvilke den danske eksport i overvejende grad går, gives ikke samme eksportgodtgørelse.

Vi regner med, at 20-25 mill. kr. majsprodukter ud af en totaleksport pr. år på ca. 40 mill. kr. går til Rest-EFTA — og toldvæsenet har i denne forbindelse oplyst, at der, når man i disse lande ønsker toldfritagelse, ikke vil kunne gives restitution bl. a. på majs.

Med andre ord vil en afgift på majs pr. 1. februar 1973 allerede fra denne dato forringe mulighederne for eksport, afhængigt af lagerbeholdninger og forlængst indgåede eksportsalgs-kontrakter.

Vi skal endelig tilføje, at de danske fabrikker også har bedt os henlede udvalgets opmærksomhed på det ejendommelige forhold, der nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at afgiftsprovenuet skal anvendes til fremme af salget af landbrugsvarer efter indstilling af Landbrugsrådet, uanset, at danske landbrugsvarer overhovedet ikke indgår i de pågældende majsprodukter.

På baggrund af det her anførte skal Foreningen henstille, at den foreslåede bestemmelse om afgift pr. 31. januar 1973 på majs og majsprodukter bortfalder helt eller subsidiært, at beholdninger hos producenter af nærings- og nydelsesmidler undtages fra afgiftsbetaling.

Med venlig hilsen

Foreningen af danske
handelsmøller

Randløv.